Jeremiáš 3:12-13 [12]Navrať se izraelská odpadlice! *je* Hospodinův výrok. Nebudu se na vás tvářit zamračeně, vždyť jsem milosrdný, *je* Hospodinův výrok, nebudu se hněvat navěky. [13]Jen uznej svou vinu, že ses vzbouřila proti Hospodinu, svému Bohu.

RH – časopis Review and Herald, 24. července 1894, odst. 4 Kristus rozumí síle satanových pokušení; byl totiž pokoušen ve všech ohledech stejně jako my, avšak bez hříchu. Nikdy však nezlehčoval vinu hříchu. Byl Spasitelem, Vykupitelem a přišel zachránit svůj lid z jeho hříchů.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 325.3 Jakmile vyslovíme souhlas s tím, že se vzdáme hříchu, jakmile uznáme svou vinu, překážka mezi nitrem člověka a Spasitelem je odstraněna.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 326.1 Žalm 51:19 „Bože, ty nepohrdneš zkroušeným a pokořeným srdcem.“ Jan píše: **1. Janův 1:9** „Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil.“ Jediným důvodem, proč nemáme odpuštění hříchů, je, že jsme Tomu, koho jsme svými přestoupeními zranili, koho jsme svými hříchy probodli, nepřiznali, že jsme vinni a potřebujeme milost. Vyznání vycházející z největší hlubiny našeho nitra si najde cestu k srdci nekonečného slitování; neboť Pán Bůh je blízko tomu, kdo má zkroušené srdce, a zachraňuje ty, kdo mají pokorného a kajícího ducha.

SC – Cesta ke Kristu 30.2 Ubohý celník, který se modlil: **Lukáš 18,13** „Bože, projev milost mně hříšnému“, se pokládal za velmi hříšného a ostatní na něj pohlíželi stejně; pociťoval však svou bídu a s břemenem viny a s hanbou přicházel před Boha a prosil Ho o milost. Jeho srdce bylo otevřeno, aby v něm Duch Boží mohl konat své blahodárné dílo a vysvobodit ho z moci hříchu. (srv. CK 22.3)

SC – Cesta ke Kristu 40.2 Pravé pokání se projevuje tím, že člověk nese svou vinu sám a přizná se k ní bez klamu a pokrytectví. (srv. CK 29.2)

SC – Cesta ke Kristu 37.4 Ti, kdo nepokořili svá srdce před Bohem a neuznali svou vinu, ještě nesplnili první podmínku přijetí. (srv. CK 27.4)

SD – Synové a dcery Boží 120.2 Šťastný je člověk, který může říct: „Jsem před Bohem vinen, ale Ježíš je můj Obhájce. Porušil jsem Jeho zákon. Sám se nemohu zachránit, ale jako svou jedinou prosbu předkládám drahocennou krev, která byla prolita na Golgotě. V Adamovi jsem ztracen, ale v Kristu jsem obnoven. Pokud činím pokání a mám v nitru lítost, Bůh, který tak miloval svět, že vydal svého jednorozeného Syna na smrt, mě nenechá zahynout. Nebude se dívat na mě, jsem totiž zcela bezcenný, ale bude hledět na tvář svého Pomazaného, bude hledět na mého Zástupce a Ručitele a vyslyší prosbu mého Obhájce, který zemřel za můj hřích, abych se v Něm stal Boží spravedlností. Tím, že na Něho hledím, budu proměněn k Jeho obrazu. Nemohu změnit svůj vlastní charakter, ledaže bych se účastnil milosti Toho, který je samá dobrota, spravedlnost, milosrdenství a pravda. Ale tím, že na Něho budu hledět, přijmu Jeho ducha a budu proměněn do Jeho podoby...“

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 214.2 Oním poznáním, které Bůh nechtěl, aby naši první rodiče měli, bylo vědomí viny. A když přijali satanova nepravdivá tvrzení, vnesli do našeho světa neposlušnost a přestoupení. Tato neposlušnost vůči výslovnému Božímu příkazu, tato víra v Satanovu lež, otevřela světu stavidla bídy a utrpení.

PP – Patriarchové a proroci 63.2 Jen sám Kristus mohl padlého člověka vykoupit z prokletí zákona a znovu ho uvést do souladu s nebesy. Kristus na sebe vezme vinu a hanbu hříchu – hříchu natolik odporného pro svatého Boha, že od sebe Otec a Jeho Syn musí být odděleni. Kristus sestoupí až do hlubin té největší bídy, aby zničené lidstvo zachránil. (srv. PP 36.2)

PP – Patriarchové a proroci 64.2 Musí podstoupit nejkrutější smrt pověšením mezi nebem a zemí jako hříšný viník. Musí dlouhé hodiny zápasit se smrtí tak strašnou, že tomu nebudou moci přihlížet ani andělé a před takovou podívanou skryjí své tváře. Musí snášet niterné utrpení a také to, že před Ním skryje svou tvář sám Otec, zatímco na Něm spočine vina za přestoupení — tíha hříchů celého světa. (srv. PP 37.1)

Izaiáš 53:6b Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 321.4 Nesnášel hřích dokonalou nenávistí, a přesto na sebe vzal hříchy celého světa. Sám byl bez viny, přesto nesl trest za viníka. Byl nevinný, a přesto nabídl sám sebe jako náhradu za hříšníka. Tíha viny každého hříchu dopadala na božské nitro Vykupitele světa. Zlé myšlenky, zlá slova, zlé skutky každého Adamova potomka volaly po odplatě na Něm samém, neboť se stal náhradou za člověka. Jeho duch byl trýzněn a drásán lidskými přestoupeními, přestože Mu vina za hřích nenáležela. Ten, který nepoznal hřích, se stal hříchem za nás, abychom se my v Něm stali Boží spravedlností.

Žalm 25:11 Pro své jméno, Hospodine, mi odpusť mou vinu; ano [n.: neboť], je velká.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 116.1 Nepokoušejme se nikdy zmenšovat svou vinu omlouváním hříchu. Přijměme Boží hodnocení — Bůh posuzuje hřích velmi vážně. Jen Golgota může ukázat nesmírnou závažnost hříchu. Kdybychom měli sami nést své viny, jejich tíha by nás zničila. Naše místo však zaujal Ten, který byl bez hříchu. Nesl naše nepravosti, i když si to nezasloužil. **1. Janův 1,9** „Jestliže své hříchy vyznáváme, *on* je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“ Jak velkolepé poselství! Bůh – dle svého vlastního zákona spravedlivý – ospravedlňuje každého, kdo věří v Ježíše Krista. **Micheáš 7,18** „Kdo *je* Bůh jako ty, který snímá vinu a promíjí přestoupení ostatku svého dědictví? Nebude držet neustále svůj hněv, protože má zalíbení *v* milosrdenství.“ (srv. MON 68.3)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 392.3 Kristus vykonal smírčí oběť za vinu celého světa a každý, kdo s vírou přijde k Bohu, obdrží Kristovu spravedlnost: **1. Petrův 2:24** „On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo *kříže*, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho zraněním jste byli uzdraveni.“ Naše hříchy byly smazány, odstraněny a uvrženy do hlubin moře. Skrze pokání a víru jsme zbaveni hříchu a upínáme svůj zrak k Pánu, naší spravedlnosti. Spravedlivý Ježíš trpěl za nás nespravedlivé.

Izaiáš 53:5 Ale on byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho *dolehla* kázeň [n.: trest] *pro* náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni [n.: nám bylo dáno uzdravení].